

DANKBARE HERINNERING AAN

DE HEER

JOHAN COUTUER

weduwnaar van Mevrouw
CECILE VAN CAUWENBERGE

geboren te Nederbrakel op 16 januari 1944 en
overleden in het St.-Elisabethziekenhuis te
Zottegem op 23 februari 1994,
gezalfd met de HH. Sakramenten der zieken.

Rouw en verdriet. Woorden die betekenis hebben voor iemand die door de dood is aangeslagen. Geslagen. Voor iemand die de lange weg moet gaan van gewenning aan een onuitwisbaar gemis. Sinds Cecile in februari 1987 was gestorven, droeg Johan een onverwerkt verdriet. Moeten leven met een gestorven geliefde, tevens de moeder van je heel lief kind, is als schaatsen op een dichtgevroren vijver. Je moet leren lopen op krakend water zonder steeds te vallen. Voor Johan bleef de dood van Cecile een open wonde, een litteken. Onuitwisbaar merkteken. En hij ging niet alleen slapen met die onverteerbare steen in zijn maag, hij stond er elke dag ook weer mee op.

Troost en goedheid. Die Sofie bewaart en zich herinnert. De hoop voorbij de angst die ze samen hebben voorzien en besproken. Thuis, onder vier ogen. Betrouwbaar geheim tussen vader en

kind. Hand in hand op die laatste zondagavond, zwijgt een vader op zijn sterfbed met zijn enig kind: "Laat mij maar gaan, laat dit de laatste pijn zijn, laat dit de laatste dorst zijn, laat dit de laatste hinder zijn die ik van mijn lichaam ondervind". Toen overmande de slaap hem weer.

Sofie spreekt: "Ik weet dat papa weg is. Naar waar is hij weg? Ziet hij mama weer? Ik weet het niet. Niemand kan het mij zeggen. Als het avond wordt, waar is de zoon dan naartoe? Als het winter wordt, naar waar gaan dan de bloemen? Papa is weg gelijk de zoon en de bloemen. Ze draaien niet meer om, om naar ons terug te komen. Ze zijn al weg naar een volgende dag en een komende lente. Ze wachten tot wij daar ook aankomen. Zo ook papa en mama. Ze komen nooit meer terug. Ze zitten al in de zoon van de volgende dag en de komende zomer. Ze wachten tot mijn tijd gekomen is om daar ook naartoe te gaan. Ooit zitten we weer samen in dezelfde zoon".

De families COUTUER, VAN CAUWENBERGE, MERCKAERT en BRISART,

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en danken U.